

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORULUI 4 BUCUREȘTI-SECȚIA PENALĂ

DOSAR NR. 27918/4/2016

SENTINȚA NR. 2847 din 23.11.2016
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 23 noiembrie 2016
INSTANȚA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: Șimon Raluca Oana
GREFIER: Geană Ludeanu Costiana

**MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
- DNA a fost reprezentat de procuror Cojocaru Daniel.**

Pe rol judecarea cauzei privind pe petentul Adamescu G. Grigore Dan , având ca obiect liberarea condiționată (art.587 NCPP).

La apelul nominal făcut în ședință publică a lipsit petentul, fiind reprezentat de avocat ales Cătălin Breazu cu delegație la dosar (fila 20).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Grefierul a referat că este al doilea termen de judecată anterior cauza fiind amânată pentru a se prezenta petentul, iar pentru acest termen a fost depusă o cerere de judecată în lipsă a petentului, după care,

Instanța ia act că s-a depus de către petent o cerere de judecată în lipsă și că administrației penitenciarului a depus răspuns la adresa instanței.

Avocatul petentului depune înscrisuri, contrasemnate olograf de petent, de solicitare a judecării în lipsă, precum și un înscris în care arată că este de acord să fie audiat prin videoconferință dacă este tehnic posibil, iar dacă nu se poate asigura securitatea transmisiei este de acord să fie judecat în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu cunoaște posibilitățile tehnice ale instanței de a efectua o videoconferință și nu dorește să ia la cunoștință înscrisurile depuse.

Instanța arată că audierea prin videoconferință ar fi posibilă doar dacă petentul s-ar afla într-un spital penitenciar sau o unitate penitenciară, însă având în vedere că acesta se află într-un spital privat, unde se va mai afla o perioadă, nu se poate realiza o transmisiune pentru a fi audiat. Arată că audierea prin videoconferință nu se poate realiza, această facilitate tehnică putându-se realiza doar între instanță și penitenciar nu și cu un alt loc, ca atare ia act de cererea de judecată în lipsă a petentului.

Reprezentantul Ministerului Public și avocatul petentului sunt de acord cu judecarea cauzei în lipsa petentului.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța acordă cuvântul în dezbateri asupra fondului.

Apărătorul petentului solicită liberarea condiționată a acestuia din pedeapsa de 4 ani și 4 luni închisoare aplicată prin sentința nr. 17/2015 a Curții de Apel București, în baza dispozițiilor art. 60 alin. 1 și 2 VCP, întrucât fapta este comisă sub imperiul vechiului Cod penal, aceasta fiind legea penală mai favorabilă. Procesul verbal al comisiei de liberare condiționată din cadrul penitenciarului este negativ, dar nu este motivat corespunzător pentru că nu se arată ce ar trebui să facă petentul în viitor în vederea obținerii unui aviz favorabil, mai precis care dintre condițiile liberării condiționate nu sunt îndeplinite. A fost motivată amânarea și prin prisma timpului insuficient petrecut în penitenciar , însă legea este cea care

stabilește timpul necesar, prin stabilirea fracției de o treime, pentru petentul care a depășit vârsta de 60 de ani, fracția amintită fiind depășită. Legea determină și clarifică ceea ce este sau nu suficient. Cu privire la dovezile de îndreptare, acesta este un aspect care trebuie discutat pentru fiecare individ în parte, trebuie spus ce anume lipsește comportamentului pentru a primi aviz favorabil. Un aspect particular este starea de sănătate a petentului extrem de gravă. Din 13.09.2016 petentul a fost de mai multe ori internat în diverse spitale pentru afecțiuni foarte grave. La acea dată a fost internat la urgență în Spitalul Floreasca în stare septică, inconștient, cu febră pentru a fi reanimat (își înghițise limba). Din cauza imobilizării în scaunul cu roțile a dobândit o infecție inghinală care s-a agravat în penitenciar. Ar dori să știe ce ar putea face în următoarele 4 luni, în cazul în care cererea sa ar fi respinsă, pentru a nu fi iarăși amânat pentru lipsa dovezilor de îndreptare. Arată că petentul nu poate participa la activități și nu poate obține recompense pentru că este imobilizat la pat. Petentul a reușit să își îndeplinească fracția în penitenciar, cu toate că s-a confruntat cu incontinență și iar executarea pedepsei reprezintă o tortură fizică și psihică pentru acesta. Petentul are 68 de ani, pregătire superioară, iar ținerea lui în detenție echivalează cu tortură și aplicare de tratamente inumane. Deși figurează ca executând pedeapsa în regim semideschis, măsurile de siguranță aplicată în spitalul unde se află sunt cele specifice regimului închis, nu are telefon, primește doar vizite de la sora sa. Și-a îndeplinit obligațiile cu privire la achitarea cheltuielilor judiciare dar și în ceea ce privește cheltuielile acumulate în contestațiile asupra măsurilor preventive (un total de 16500 lei). A avut o conduită impecabilă și cu toate că este imobilizat a participat la programe educative și de asistență psihologică, iar absențele au fost din cauza medicale. Din cauza stării de sănătate nici nu a putut munci. A suferit căderi accidentale, care au cauzat echimoze, din cauza obezității. Colegii săi de celulă erau plecați în cursul zilei la muncă și în încercarea nereușită de a ajunge la toaletă, a căzut în toaletă și a strigat 2 ore după ajutor fără a se putea ridica. O zi pentru un om în starea sa este echivalentul a unei săptămâni sau a unei luni de închisoare pentru cineva sănătos. Nu are antecedente, este vârstnic, nu ar putea face nimic contrar legii în starea în care se află.

Reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de respingere a contestației formulată de petent. Arată că potrivit practicii judiciare liberarea condiționată este doar o vocație a unui condamnat și nu un drept. În vederea obținerii ei se apreciază asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege și chiar dacă sunt toate îndeplinite, liberarea condiționată nu este obligatorie. Procesul verbal al comisiei de liberare condiționată din Jilava face referire la situația executării pedepsei, participarea reală la activități în penitenciar. Nu există dovezi de îndreptare certe, ele fiind cerute de textul legal, iar timpul petrecut în detenție nu este suficient pentru atingerea scopului pedepsei. Din relațiile primite de la penitenciar reiese că perioada petrecută în detenție este prea mică, având în vedere și că petentul nu a stat efectiv în penitenciar, nici nu se poate aprecia asupra comportamentului deținutului, nici nu a putut să dea dovezi de îndreptare, ca atare nu se poate evalua funcția educativă a pedepsei și nici ce a urmărit societatea prin aplicarea pedepsei, mai precis dacă petentul și-a format alt comportament decât cel anterior încarcerării. De aici trebuie plecat, de la premisa condamnării: a oferit bani judecătorilor pentru a obține soluții favorabile în diverse cauze pentru a rezolva probleme personale financiare. Pedeapsa a fost menită a-i dovedi că nu poate cumpăra orice cu bani doar pentru că poate acest lucru. Nu se poate discuta comportamentul său din penitenciar pentru că nu există, fiind deținut doar în perioada 27.05-13.09.2016, în rest a stat doar în spitale particulare sau de stat. Ar trebui avute în vedere doar actele medicale, nu referirile avocatului la modul de a trăi al petentului în închisoare pentru că la acest moment este într-un spital particular operat la genunchi și se află în acel loc din septembrie. Ar fi putut apela la instituția amânării executării pedepsei și nu solicita liberarea condiționată, pentru că această primă instituție de drept vizează impedimentele medicale în executarea pedepsei și nu instituția liberării condiționate. Din cauza timpului scurt petrecut în detenție nu se poate vorbi despre îndreptarea reală a petentului raportat la activitățile efectiv desfășurate în penitenciar.

Apărătorul petentului, în replică, arată că nu se poate face referire la motivele condamnării pentru că ar însemna să mai fie judecat încă o dată petentul, or i s-a stabilit o pedeapsă cu un anumit quantum. Trebuie analizat ce a făcut după condamnare, dar nu are cum să dovedească faptul că nu va mai încerca să cumpere diverse favoruri. Arată că petentul nu se află în stațiune balneoclimaterică, ci a fost dus de SMURD la spital pentru că starea sa de sănătate impunea acest lucru. Arată că petentul este grav bolnav iar întoarcerea sa în penitenciar ar conduce la decesul acestuia. Arată că ar fi putut să solicite întreruperea executării pedepsei, dar această solicitarea nu se impune având în vedere că sunt îndeplinite condițiile privind liberarea condiționată. Oricare ar fi soluția, este necesar a se explica ce ar avea de făcut în următoarele 4 luni de amânare până la următoarea evaluare în Comisie, ce ar fi putut face și nu a făcut. Nu se poate invoca practica judiciară cu privire la liberările condiționate pentru că aceasta este o instituție personală, individuală. Arată că sunt îndeplinite condițiile privind liberarea condiționată în privința petentului.

Reprezentantul Ministerului Public, în replică, arată că nu a cerut ca petentul să fie judecat încă o dată, ci ar trebui luat în considerare la cântărirea soluției, în baza art. 52 CP, necesitatea de a dovedi că nu va mai comite faptele pentru care a fost condamnat. Cu privire la amânarea executării pedepsei, a avut în vedere situația din luna septembrie, când a fost internat, moment în care nu a apelat la această instituție, deși la acel moment nu era îndeplinită fracția de pedeapsă prevăzută de lege pentru a fi analizat în cadrul comisiei de liberare condiționată. A avut în vedere în argumentare înscrisurile medicale de la dosar și faptul că a fost internat cu diagnosticul de gonartroză în vederea unei operații la genunchi. Nu contează că petentul se află într-un spital de stat sau privat, nici toate celelalte referiri la alte afecțiuni pentru că el se este operat la genunchi.

Instanța apreciind că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și de drept ale cauzei, declară închise dezbaterile asupra fondului și reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA:

Deliberând asupra cauzei penale de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe, la data de 25.10.2016, sub nr. 27918/4/2016 petentul condamnat Adamescu Grigore Dan a contestat procesul verbal al comisiei de liberări din cadrul Penitenciarului București Jilava prin care s-a propus amânarea liberării condiționate, solicitând liberarea sa condiționată.

La data de 25.10.2016 petentul condamnat a depus cerere de liberare condiționată din executarea pedepsei de 4 ani și 4 luni închisoare aplicată prin sentința penală nr. 17/02.02.2015 pronunțată în dosarul nr.4153/2/2014 a Curții de Apel București, menținută prin decizia penală nr. 234/2016 din 27.05.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În motivare, petentul a arătat, în esență, că legea veche este mai favorabilă situației sale, raportat la data săvârșirii faptei; execută pedeapsa în regim semideschis, a executat fracția de 1/3 din totalul pedepsei cu închisoarea, respectiv 534 zile închisoare dintr-un total de 1467 zile.

Potentul a susținut că pe parcursul executării pedepsei a avut o conduită bună și nu a fost sancționat în decursul perioadei de detenției. A precizat că nu a avut posibilitatea de a participa la mai multe programe și activități având o stare de sănătate extrem de precară, fiind imobilizat în scaunul cu roțile și suferind de numeroase alte boli. A arătat că o mare parte din pedeapsă a executat-o în spitalele penitenciar și în spitalele din sistemul public de sănătate.

Potentul a subliniat că sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate, arătând că are 68 de ani și că suferă de mai multe afecțiuni, detaliind situația sa

medicală, anterioară încarcerării și ulterioară acestuia moment. Situația medicală l-a pus în imposibilitatea de a se evidenția pe parcursul executării pedepsei.

Au fost atașate la dosarul cauzei caracterizarea petentului, procesul-verbal întocmit de comisia de propuneri de liberare condiționată.

Pe durata judecării cauzei, condamnatul a avut asigurată asistența juridică de către apărătorul ales Cătălin Breazu, conform delegației depusă la dosar.

La termenul din data de 09.11.2016 au fost depuse la dosar de către avocatul petentului înscrisuri medicale și chitanța nr. TS701 nr. 20100240716 din 08.11.2016 (filele 22-25).

La termenul din data de 09.11.2016 nu s-a prezentat petentul și nici nu a fost depusă vreo cerere de judecată în lipsă, motiv pentru care instanța a amânat cauza pentru data de 23.11.2016.

La dosarul cauzei s-au depus de către Penitenciarul București Jilava, la data de 09.11.2016, orele 12.00, după strigarea cauzei, înscrisuri din care rezultau imposibilitatea de prezentare a petentului din cauze medicale (filele 26-27).

La dosarul cauzei s-au mai atașat următoarele: sentința penală nr. 17/2015 a Curții de Apel București (filele 30-64); înscrisuri medicale (filele 75-83).

Pentru termenul din data de 23.11.2016 petentul a depus o cerere de judecare a cauzei în lipsă (fila 75), precum și concluzii scrise.

Instanța a constatat imposibilitatea audierii petentului prin videoconferință având în vedere că acesta se afla internat într-un spital din afara sistemului penitenciar, respectiv într-un spital privat.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, prin sentința penală nr. 17/2015 a Curții de Apel București, definitivă prin decizia penală nr. 234/A/27.05.2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, i s-a aplicat pedeapsa de 4 ani și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de Legea 78/2000, fiind emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 28/2016.

Potrivit procesului-verbal nr.43 din 20.10.2016 întocmit de comisia de propuneri pentru punerea în libertate condiționată din cadrul Penitenciarului București Jilava, petentul a început executarea pedepsei la data de 27.05.2016 și urmează să expire la data de 09.09.2019. (deoarece se scade arestul preventiv de 383 zile). Pedeapsa transformată în zile pedeapsă este egală cu 1548 zile, iar pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate deținutul trebuie să execute 1/3 din pedeapsă, respectiv 528 zile.

Comisia a apreciat că deținutul nu poate fi liberat condiționat și a propus amânarea pe o perioadă de 4 luni, întrucât petentul nu a dat dovezi temeinice de îndreptare, timpul petrecut în detenție fiind insuficient pentru realizarea scopului pedepsei. Petentul se află la prima analiză.

În drept, referitor la legea penală aplicabilă, dată fiind succesiunea de legi penale determinată de intrarea în vigoare la data de 01.02.2014, ulterior săvârșirii infracțiunii de către condamnatul Adamescu Grigore Dan, respectiv în anul 2013, a Legii 286/2009 privind Noul Cod Penal, care reglementează într-un mod mai restrictiv, sub aspectul condițiilor de acordare și a obligațiilor ulterioare, instituția liberării condiționate, instanța are în vedere că potrivit art. 5 alin. 1 Noul Cod penal "în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă".

În acest sens statuează și Curtea Constituțională în decizia 214/17.06.1997 potrivit căreia incidența dispozițiilor Noului Cod Penal în raport cu faptele și cu persoanele, este guvernata de prevederile art. 15 alin. 2 din Constituție care, consfințind regula că legea dispune numai pentru viitor, admit ca unica excepție legea penală mai favorabilă. Situația tranzitorie în succesiunea legilor penale se ivește dacă, de la data săvârșirii infracțiunii, când ia naștere raportul juridic penal de conflict, și până la încetarea sau stingerea acestui raport prin executarea sau considerarea ca executată a pedepsei aplicate, iar uneori până la înlăturarea

consecințelor condamnării prin reabilitare, au intervenit una sau mai multe legi penale. Legea aplicabilă este totdeauna legea cea mai favorabilă. În cazul instituției liberării condiționate, situația tranzitorie se creează, de asemenea, *la data săvârșirii infracțiunii* și durează până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei detențiunii pe viață sau a pedepsei închisorii. Intervenția, în acest interval, a unei legi penale care modifică instituția liberării condiționate, cum este cazul Legii nr. 286/2009, face ca determinarea legii aplicabile să se efectueze potrivit regulilor înscrise în art. 15 alin. 2 din Constituția României și în art. 5 din Noul Codul penal, independent de data la care sentința de condamnare a rămas definitivă.

Analizând condițiile impuse de cele două legi penale succesive pentru acordarea beneficiului liberării condiționate instanța constată că legea penală mai favorabilă este cea a Codului Penal din anul 1969, această lege cuprinzând dispoziții mai permissive atât cu privire la cerințele imperative pentru acordarea liberării condiționate cât și cu privire la modul de supraveghere al petentului după ce acesta ar fi fost liberat condiționat. Ca atare, instanța va analiza situația petentului condamnat prin prisma prevederilor vechiului Cod penal.

Așadar, instanța reține că, potrivit art. 59 din vechiul Cod penal, poate fi liberat condiționat condamnatul care a executat fracțiunea de pedeapsă prevăzută în mod obligatoriu de lege, este disciplinat, stăruitor în muncă și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale.

În cauză, având în vedere vârsta petentului condamnat, instanța reține aplicabilitatea prevederilor art. 60 alin. 2 din vechiul C.pen. text de lege care statuează: *„cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.”*

Potrivit dispozițiilor citate anterior, se reține că, pentru acordarea liberării condiționate este necesar ca, pe lângă *executarea în concret a fracției din pedeapsă*, stabilită de lege, ca *deținutul să fi fost stăruitor în muncă, disciplinat și să fi dat dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale*. Instanța amintește că executarea fracției prevăzute de lege conferă petentului condamnat doar o vocație la liberare condiționată, neexistând o obligația instituită de legiuitor în acest sens.

În ceea ce privește *executarea fracției din pedeapsă prevăzută de lege*, instanța reține, din procesul-verbal nr. 43 din 20.10.2016, că pedeapsa condamnatului este de 1584 zile, iar pentru a deveni propozabil în vederea liberării condiționate, condamnatul trebuie să execute fracția de 1/3 din pedeapsă, respectiv 528 zile de închisoare. Întrucât condamnatul a executat, de la data de 27.05.2016 până la data de 20.10.2016, 147 de zile închisoare, la care se adaugă 383 de zile executate în stare de arest preventiv, respectiv arest la domiciliu, rezultând un *total de 530 de zile închisoare*, instanța constată că este îndeplinită *condiția privind executarea fracției de pedeapsă stabilită obligatoriu de legiuitor*, ceea ce îi conferă condamnatului vocația liberării condiționate.

Împrejurarea că petentul a executat fracția obligatorie prevăzută de legiuitor nu-i conferă un drept, ci doar o **vocație** la acordarea beneficiului liberării condiționate, oportunitatea acordării liberării condiționate fiind la latitudinea instanței de judecată, fiind necesar ca acesta să dea dovezi temeinice de îndreptate pentru a se dispune liberarea condiționată.

În acest sens, instanța reține că liberarea condiționată reprezintă măsura ce poate fi dispusă de instanța de judecată constând în punerea în libertate a persoanei condamnate, înainte de executarea în întregime a pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, dacă sunt îndeplinite condițiile strict și limitativ prevăzute de lege. Măsura are caracter facultativ, nereprezentând un drept, ci doar o vocație generală a condamnatului, în același sens pronunțându-se și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat că art. 5 par.1 lit. a) din Convenție nu garantează dreptul unui deținut de a beneficia de o lege de amnistie sau de a

fi eliberat, condiționat sau definitiv, înainte de executarea pedepsei (CEDO, cauza Kalan c. Turciei, cererea nr.73561/01, decizia din 02.10.2001).

Analizând celelalte criterii pe care condamnatul trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de liberare condiționată, instanța apreciază că acesta *nu a dat dovezi temeinice de îndreptare*, nefăcând dovada că perioada petrecută în detenție a condus la reeducarea sa și la înțelegerea pe deplin a necesității respectării valorilor sociale ocrotite de lege. Astfel, instanța reține, din caracterizarea depusă la dosar –fila 5, că de la depunerea în penitenciar petentul a avut un *comportament bun*. Petentul nu a fost sancționat disciplinar, dar nici nu a fost recompensat pe perioada detenției, aspecte care nu reprezintă, în opinia instanței, date rezonabile cum că acesta a avut o atitudine care să confirme conștientizarea scopului pedepsei aplicat, corelat și cu perioada rămasă de executat din pedeapsa aplicată.

Totodată, instanța constată că participarea la programe și activități educative la locul de deținere este una normală, nicidecum deosebită, în raport cu perioada efectivă de timp petrecută în interiorul locului de detenție. Din caracterizarea depusă rezultă că petentul a participat la un număr de 10 programe educaționale. Prin urmare, eforturile depuse de petent au fost minimale și nicidecum nu pot duce la concluzia existenței unor dovezi temeinice de îndreptare. Astfel, este evident că petentul încă nu a reușit să conștientizeze gravitatea faptelor sale și să își conformeze comportamentul dispozițiilor legale.

Raportat la aceste aspecte, instanța reține că nu a fost îndeplinit scopul de reintegrare al pedepsei, condamnatul nedeputând eforturi constante în vederea reintegrării sociale, ci adoptând o conduită conformă regulilor de deținere.

Instanța, având în vedere aspectele menționate mai sus, constată *în acord* cu comisia de propuneri din cadrul Penitenciarului București Jilava că timpul petrecut în penitenciar de către petent nu este suficient pentru a-l libera condiționat pe acesta, nefiind îndeplinite față de acesta funcțiile pedepsei prev. de art. 52 din vechiul C. pen.

Într-adevăr potrivit art. 60 alin.1 din vechiul C.pen. : „condamnatul care, din cauza stării sănătății sau din alte cauze, nu a fost niciodată folosit la muncă ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiționat după executarea fracțiunilor de pedeapsă arătate în art. 59 sau, după caz, în art. 59¹, *dacă dă dovezi temeinice de disciplină și de îndreptare*”.

Dovezile temeinice de îndreptare pot rezulta dintr-o implicare activă în cadrul activităților educative, moral-religioase, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale derulate la nivelul penitenciarului, în cazul petentului condamnat care din cauza stării de sănătate nu poate fi folosit la muncă.

Instanța nu neagă starea de sănătate precară a petentului condamnat care rezultă cu evidență din înscrisurile medicale depuse la dosar, însă apreciază că nu starea de sănătate trebuie să constituie temei pentru acordarea liberării condiționate, ci conduita petentului condamnat care trebuie să convingă instanța că acesta a înțeles scopul pedepsei și consecințele conduite sale infracționale.

În acest context, instanța amintește că starea de sănătate a petentului condamnat ar putea justifica o eventuală întrerupere a pedepsei închisorii, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 592 rap. la art. 589 alin. 1 lit. a C.pr.pen., nicidecum o cererea de liberare condiționată, având în vedere condițiile diferite ce trebuie analizate în cadrul celor două instituții juridice.

Instanța reține că simpla trecere a timpului în penitenciar nu poate duce în niciun caz automat la liberare condiționată, instituție juridică ce de altfel ar trebui să garanteze cel puțin teoretic că petentul condamnat odată pus în libertate nu își va mai continua comportamentul infracțional, garanție ce ar trebui să reiasă din faptul că în penitenciar acesta a avut un comportament care să genereze măcar o prezumție în acest sens. Or, așa cum s-a arătat, comportamentul petentului în penitenciar nu a fost în acest sens. Instanța consideră că petentul trebuie să dovedească cu mai mult certitudine sau claritate faptul că scopul pedepsei este

realizat față de el, printr-un comportament care să iasă în evidență. Chiar dacă are o stare de sănătate precară aceasta nu îl împiedică să participe la activitățile derulate în penitenciar, care nu implică un efort care să îi afecteze starea de sănătate.

Prin urmare, instanța apreciază că la acest moment nu se impune liberarea condiționată a condamnatului, și, ca atare, față de aspectele reținute mai sus, va respinge cererea sa de liberarea condiționată, ca neîntemeiată.

Instanța, în baza art. 587 alin. 2 C.pr.pen., va fixa termen de reiterare a cererii, pentru data de 19.02.2017, termen pe care instanța îl consideră corespunzător comportamentului manifestat de petent până la acest moment, interval în care petentul poate reflecta asupra conduite sale și să depună eforturi care să justifice punerea sa în libertate. Contrar celor susținu de către petent, instanța apreciază că în acest interval acesta va putea depune eforturi pentru a participa la activități educative și culturale și să își intensifice eforturile pentru reintegrarea sa în societate.

Având în vedere soluția ce se va pronunța în cauză, în baza art. 275 alin.2 C.pr.pen. penală petentul condamnat va fi obligat la plata sumei de 100 lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art. 587 C.proc.pen. raportat la art. 59 Cod penal din 1969 și art. 5 C.pen., **respinge cererea de liberare condiționată** formulată de petentul condamnat Adamescu Grigore Dan, fiul lui _____, născut la data de 20.09.1948, în prezent deținut în Penitenciarul București Jilava, **ca neîntemeiată.**

În temeiul art. 587 alin. 2 C.pr.pen., fixează termen de reînțiere a cererii la data de 19.02.2017.

În temeiul 275 alin. 2 C.pr.pen., obligă petentul-condamnat la plata sumei de 100 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Cu drept de contestație în termen de 3 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23.11.2016

PREȘEDINTE

GREFIER

Red/tehn/SRO/GLC /4ex/05.12.2016